

Informació

Targeta vermella

Malalties professionals: reconèixer per prevenir

En prevenció sabem que cal actuar abans que es produeixi un dany i que la protecció més eficaç és la col·lectiva, però quan una treballadora o treballador ha patit un accident o ha emmalaltit com a conseqüència del treball, quina incidència té per a la prevenció de la resta de companys i companyes?

Si la mútua d'accidents de treball i malalties professionals no reconeix l'origen professional de la malaltia... en aquesta situació, s'hi troben molts treballadors i treballadores i és especialment habitual quan es tracta de lesions musculoesquelètiques. "Això no entra en el quadre de malalties professionals" o "Això és degeneratiu", acostumen a ser les respostes de la mútua. I és veritat que l'apartat de malalties professionals per risc ergonòmic reconegudes pel Reial decret de 2006, conegut com a "quadre de malalties professionals", no és gaire extens, però també és veritat que les avaluacions de riscos no inclouen la realitat de les exigències físiques d'un lloc de treball, i aquesta mancança és la que facilita la no-declaració de les malalties derivades del lloc de treball.

Aquest és el cas d'un operari de muntatge de mobiliari de cuina, amb una llarga experiència en el sector, que mentre endollava un trepant al corrent elèctric l'espatlla dreta li va dir prou. Feia dies que li feia mal i des d'aquell moment li va ser impossible continuar la seva feina. La mútua li va diagnosticar el mal com una inflamació dels tendons de l'espatlla dreta i al cap d'onze dies va expedir-li l'alta per curació. Va haver d'incorporar-se al treball, però al cap d'unes jornades ja no podia aixecar ni moure pesos ni sostenir eines manuals i quan va tornar de nou a la mútua aquesta va negar-li la recaiguda i al·legà que la seva lesió era degenerativa.

Davant d'aquesta desprotecció, el treballador malalt va acudir al seu metge de capçalera que va expedir-li la baixa i va iniciar la tramitació del procediment de determinació de contingència (seguint la Instrucció 1/2007 de l'ICAM), ja que considerava que el motiu de la baixa era d'origen laboral. En aquest procés l'INSS -competent per decidir-ho- reconegué la baixa com a malaltia professional.

A més de la documentació mèdica aportada pel treballador han estat molt importants les al·legacions sobre les característiques reals de la seva feina que s'han pogut redactar amb l'ajuda de la delegada de prevenció, coneixedora del lloc de treball i de l'esforç físic i postural que requereix, ja que totes les tasques es fan a mà i amb eines manuals de funcionament mecànic, en espais reduïts, aplanat o de genolls, perquè molts treballs es fan a nivell de terra i provoquen postures forçades.

Tornant a la pregunta que ens fèiem al començament, la nostra acció sindical en salut laboral ens diu que allò que no se sap no es pot prevenir i per això animem els treballadors i treballadores a sol·licitar la determinació de contingència professional si la mútua els deriva a la Seguretat Social. Això permet que al final es pugui exigir l'acció preventiva sobre el lloc de treball i millorar les condicions de la feina per evitar que una altra persona pateixi la mateixa malaltia laboral i impedeix que es derivi al sistema públic un cost que en realitat és empresarial. I en aquest procés, els delegats i delegades de CCOO som al vostre costat.

Federació de Comerç Hostaleria i Turisme de CCOO de les Terres de Lleida

Ocupació, mobilitat sostenible i energia renovable

El dijous 9 de juny, la Secretaria de Salut Laboral, Mobilitat i Medi Ambient de CCOO de les Terres de Lleida presentà en una assemblea de delegats i delegades els estudis: "La generació d'ocupació en el transport col·lectiu en el marc d'una mobilitat sostenible", a càrrec de Manel Ferri Tomàs, director de l'estudi i responsable sindical de Mobilitat de la Secretaria de Medi Ambient de CCOO; i "L'ocupació associada a l'impuls de les energies renovables 2010", a càrrec de Jordi Forcadell Corts, tècnic del Departament de Sostenibilitat de CCOO de Catalunya.

De l'Estudi sobre Ocupació i Mobilitat Sostenible, Manel Ferri en va destacar que resulta significatiu que el consum d'energia en l'aviació el 2008 fos superior al consum de la totalitat del transport públic; que el major nivell d'eficiència energètica, el dona sempre el transport públic i que el cotxe elèctric és la solució per a la indústria automobilística, però no és l'alternativa al model de mobilitat. L'ocupació que generen els sectors productius de l'ecomobilitat no són deslocalitzables. L'estudi analitza l'escenari tendencial i l'escenari de canvi cap a l'eficiència energètica i la mobilitat sostenible i conclou que si l'ocupació representava, el 2008, un índex de 100, el 2020 si la tendència és la mateixa representaria un valor de 103 i el 2020 en eficiència energètica un valor molt superior, de 144.

De l'Estudi sobre Ocupació i Energies Renovables, Jordi Forcadell en va destacar que Lleida concentra el 4,7% de les empreses dedicades a les energies renovables de Catalunya (principalment solar fotovoltaica, tèrmica i biomassa). Actualment el sector de les renovables té una ocupació directa de 6.164 treballadors i treballadores i 3.851 d'indirectes (al voltant d'un 20% són dones). Comparant les dades amb l'estudi del 2008, el sector està aguantant la contracció econòmica i financera i els canvis normatius. Noves turbulències en el mercat dels combustibles fòssils i les incerteses del sector nuclear poden contrarestar la manca d'un marc regulatori estable i la manca de finançament, que són les principals amenaces a les que s'enfronta el sector de les energies renovables a Catalunya.

Una estació d'autobusos deixada

Després de la presentació, una cinquantena de delegats i delegades de CCOO de les Terres de Lleida van fer un acte reivindicatiu a l'estació d'autobusos per denunciar-ne la deixadesa i van repartir octavetes entre les persones usuàries de l'estació i els treballadors i treballadores. Ni l'Ajuntament de Lleida ni la Generalitat hi han fet res per millorar l'estat de l'estació malgrat que des de fa temps i des del sindicat s'estan demanant millores.

La construcció de la nova estació d'autobusos de Lleida, projectada al costat de l'estació de trens, continuarà endarrerida per 4 o 5 anys més. Les instal·lacions conegudes com a "estació d'autobusos" i inaugurades fa gairebé 40 anys tenen deficiències inacceptables en un servei públic bàsic que afecta la mobilitat de moltes persones de les comarques lleidatanes i són un exemple de deixadesa i oblit de les administracions públiques. Veient l'estació d'autobusos de Lleida es pot pensar lògicament que durant aquests anys ningú no ha tingut ni té cura d'allò públic.

L'Ajuntament de Lleida i el Departament de Territori i Sostenibilitat coneixen perfectament i consenten: que la informació estigui separada, desordenada i sigui de difícil comprensió; que la manca de consignes obligui les persones usuàries a quedar-se a l'andana o al vestíbul el temps d'espera; i que el pas del temps i una manca d'inversió hagi fet dels lavabos, un lloc de difícil, i en molts casos impossible, accés, a més d'inseguir i insalubre. A més, a l'estació, li manquen enllumenat i renovació d'aire net i extintors i senyalització d'emergència; l'accessibilitat d'una de les andanes no està adaptada a persones de mobilitat reduïda; en determinades hores del dia, l'espai per al nombre d'autobusos és insuficient i no hi ha espais i serveis per a la salut laboral de les persones que hi treballen i els conductors i conductores d'autobusos...

Teresa Castellà, secretària de Salut Laboral, Mobilitat i Medi Ambient